

•

Nagyanyám (Müller Teréz) házában, ahol édesanyám felcseperedett, zongora állt, amelyen nagyanya, bár csupán négy osztályt végzett, az ünnepi ebédeket követően alkalmi dalokat és klaszszikus etüdöket játszott, és saját könyvei is voltak, egyebek között olyan szerzők összes művei, amilyen Victor Hugo, természetesen magyar nyelven, és ha nagyanya üzleti ügyben Szegedre vagy Budapestre utazott, este mindig betért a színházba vagy az operába, és az előadásokról hosszan mesélt.

Nagyanyám élete végéig képes volt izgalmas – a nagyapa, az ő férje zsugoriságáról, a falusi bérlőkkel, a szolgálólányokkal való bajlódásáról szóló – történetekkel szórakoztatni vendégeit, miközben semmit nem halványult emlékezete, még hajlott korában sem, s ennek bizonyítására valahol kilencven felett, hogy elüsse vele az időt, megírta emlékiratait.

Aleksandar Tišma

•

•

•

•

•

Novi Sad, 1968. október 25.

Isten nevében!

CSALÁDFÁM

Nagyapám: boldogult Müller Ábrahám

Nagyanyám: boldogult Müller Nancsi

Nagyapám: boldogult Elkán József

Nagyanyám: boldogult Elkán Mirjam

Drága jó szüleim: Müller Jakab, született Szabadkán

1833. szept. 15-én

Elkán Emília, született Baján 1839. szept. 16-án

Testvéreim: János; neje, Harkay Irén meghalt; második neje
Steiner Emma

Gyermekei:

Károly; Imre, aki hősi halált halt; Ilike

Malvin, férjezett Reményi Árminné; második
férje Horváth György

Gyermekei:

Ilonka, Erzsé és második házasságából

Györgyike

Flóra, férje Singer Rudolf, korai özvegységre
jutott és auschwitz-i tragikus halált halt

Gyermeke:

József, neje Veisfeller Aranka; Éva,

unokája Zsuzsika

•

Helén, férje Fodor Mihály

Gyermekei:
Ida, Endre, Edith

Ninuska, férje Leisler László

Gyermekei:
Vilma, Andor, Adél, Géza és György

Janka, férje Kovács Sándor

Gyermekei:
Miklós és Imre, mindketten hősi
halált haltak

és én, a hetedik testvér, Teréz, Müller Józsefné

Gyermekeim:
Margit [Maca], férje Sebők Sándor
fia, György [Gyuri], neje Vajda Marianne,
unokái Andy és Tony;

Olga, férje Tisma Gábor
fia Aleksandar Tišma [Saci],
neje Sonja Drakulić, unokája Andrej;

[Erzsébet (Bözsi)].

•

Mielőtt életem történetének leírásához fognék, szeretném jó szüleim egyéniségét megrajzolni az utánam következő nemzedékem részére: ismerje meg lehetőség szerint őseit.

Drága jó apám magas, erőteljes, szép férfi volt; mindig tiszta, ápolt, halk szavú, gyengéd, családját dédelgető, dolgos, fáradhatatlan egyéniség volt.

Jó anyámat utolsó leheletéig imádattal szerette, tisztelte, mi, gyermekei sohasem tudtuk, ha voltak is differenciák közöttük, mert a közös étkezéstől – az asztalbontás édesapám joga lévén – nem távozott úgy az asztaltól, hogy ne csókolta volna meg édesanyámat, amiért egy mosoly mindig kijárt. Édesapám mestersége a gyertya- és szappangyártás volt. Úgy látszik, ez a mesterség hasznot hozó volt, mert később, mikor már üzletei és gőzmalma is volt, segédszemélyzet végezte; jó apám nem hagyta abba a mesterségét. Üzletei voltak kizárólagos só-, trafik- és bélyegelárusítással a faluban, és ez sorsdöntő volt, nagy előny a többi kereskedővel szemben. Ezenkívül szőlőbirtoka volt, a mai Kraljev Breg, akkor még Rózsaháza; gyönyörű tanyája nagy kiterjedésű szántóval. És majd megfeledkezem! Hét gyermeke is volt.

Jó apám intelligencia, műveltség, szívósság tekintetében kimagaslott az átlagemberek közül, mi által szeretetnek és köztiszteletnek örvendett.

Édes jó anyám igen szép egyéniség volt; magas, erős asszony, hollófekete hosszú hajjal, gyönyörű, ibolyakék mosolygó szemmel, szeretete, méltósága mint feleség, mint anya utolérhetetlen volt. Felbecsülhetetlen üzleti érzéke, fáradhatatlan munkabírása és szorgalma által jó apámnak olyan munkatársa volt, aki hajnaltól a késő esti óráig teljesítette a vállalt feladatot. Ezenkívül valamennyiünket szemmel tartott, irányított, és példaképe volt valamennyiünknek, és szükség szerint vezette is a rászorulókat. Az üzletvezetés főként az ő feladata volt.

Messzi időre kell gondolataimnak visszaszállni! Két hónap múlva betöltöm a kilencvenkettedik életévem. A tiszta igazat akarom leírni ott is, ahol nem volt mindig szép és jó, és azt is, ahol a nap fénye állandóan ragyogott rám. Mindenesetre előre kérek elnézést az íráshibákért, hiszen öreg és feledékeny vagyok.

•

•

•